

*Školní časopis ZŠ Vidče
aneb
Co se nám povedlo*

únor 2008

Nám se toho v 1. třídě letos podařilo velice mnoho.

Umíme už skoro všechna písmenka, čteme slabiky a začínáme i slova a věty.

Počítáme do desíti.

Podívali jsme se do Valašského muzea v Rožnově p. R., jak vypadaly Vánoce za starých časů, poslechli si krásný koncert v umělecké škole. Navštívili jsme MLK, kde se nám hezky věnovala paní Zajícová.

Účastnili jsme se několika výtvarných soutěží.

Byli jsme sáňkovat, ale počasí nám na zimní sporty moc nepřeje.

Na třídních schůzkách se setkáváme s rodiči, abychom se jim pochválili, jak jsme šikovní.

Sebekriticky však musíme přiznat, že se nám až tak zase všechno nedaří, protože máme problémy se vztahy mezi sebou. Ale pracuje na tom a doufáme, že se to brzylepší.

A taky se budeme snažit, abychom si na konci školního roku uhájili samé jedničky, které všichni máme na poleptí.

A. Stodůlková

Děti 1. třídy měly přečíst po výuce písmene š slova **myšák**, **šála**, **šaty**, **šašek** a pak z nich vymyslet příběh.

Posuďte, jak se to podařilo V. Valové, R. Cábovi, P. Kubějovi a O. Dobešovi.

V. Merta

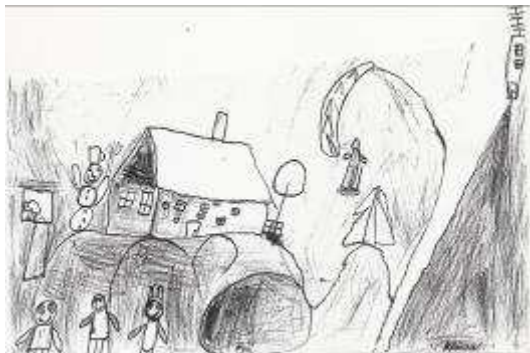
Bylo nebylo jedno království a v něm vládl král, který měl krásnou dceru. Chodila nádherně oblékaná, měla šaty zlatem vyšíváné. A protože se ráda parádila, chtěla si k nim ještě koupit zlatou šálu. Ale šašek jí poradil, aby ještě počkala, že bude mít brzy svátek a třeba to dostane.

Než začal sváteční den, kde se vzal, tu se vzal, objevil se v království myšák. Ten se proměnil v čaroděje a princeznu odnesl na svůj hrad. A protože si ho nechtěla vzít za manžela, musela tam tvrdě pracovat.

V dalekém království se o tom dozvěděl princ, který se rozhodl princeznu vysvobodit. V jednom lese potkal starou babičku a ta mu dala šátek, který mu měl v nouzi pomoci.

Konečně dorazil až k hradu, ale ten se nedal otevřít. Pomohl mu šátek a ten mu pak také pomohl v boji s čarodějem. Když na čaroděje šátek hodil, darebák se rozplynul jako pára.

A protože byl princ nejen hodný, ale i hezký, brzy se konala slavná svatba. Princezna se dočkala i zlaté šály.

M. Kapoun

R. Cáb

Poznáváme písmenka

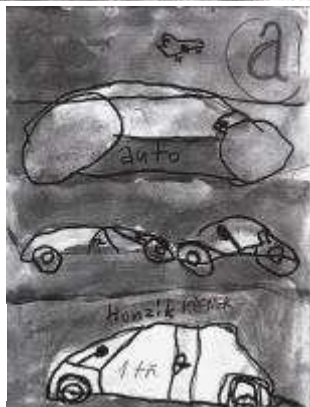
*Eskymák
P. Hajná*

*Olga
L. Hajná*

*Auta
J. Křenek*

*Ondra
O. Dobeš*

Karnevalové masky:

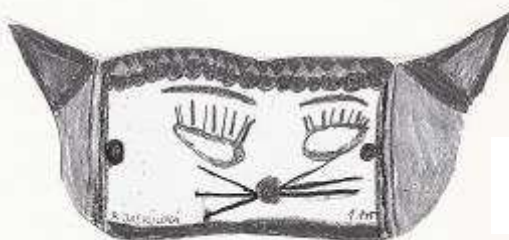
P. Hainá

J. Křenek

R. Jaskulová

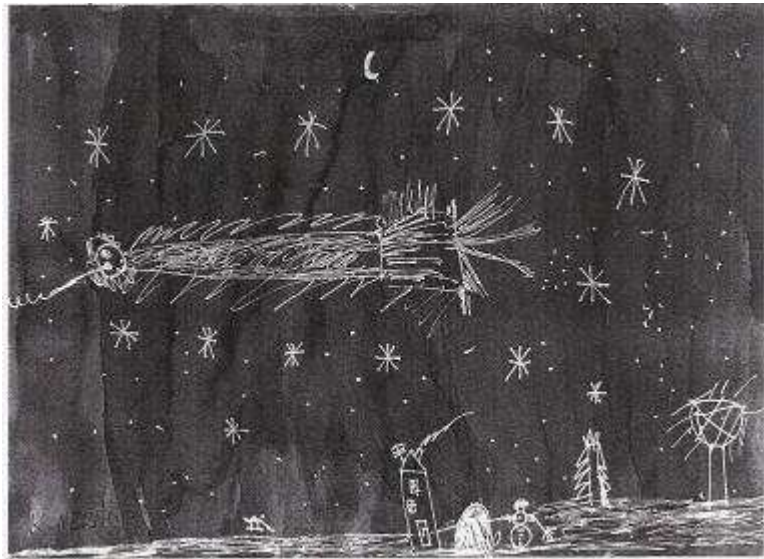

Číslice z krčeného papíru

J. Křenek

K. Smutková

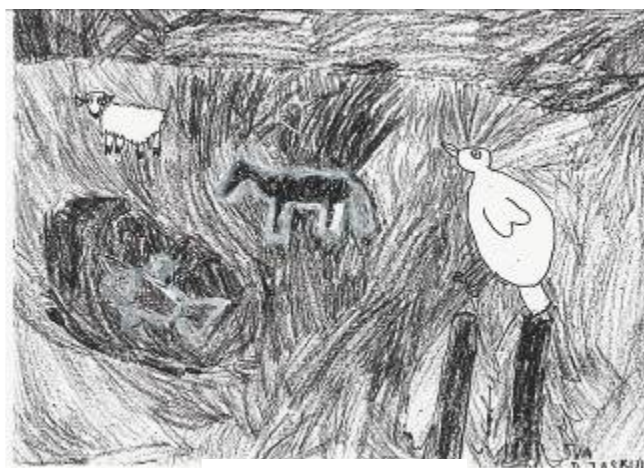
*Meluzína
K. Neřád*

M. Kapoun

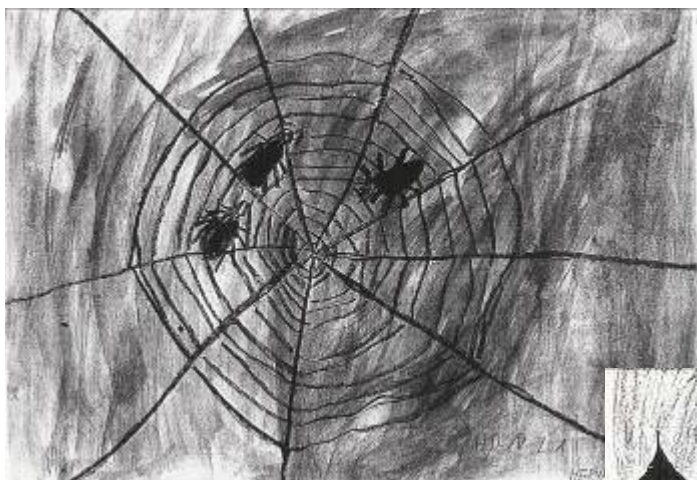

O. Dobeš

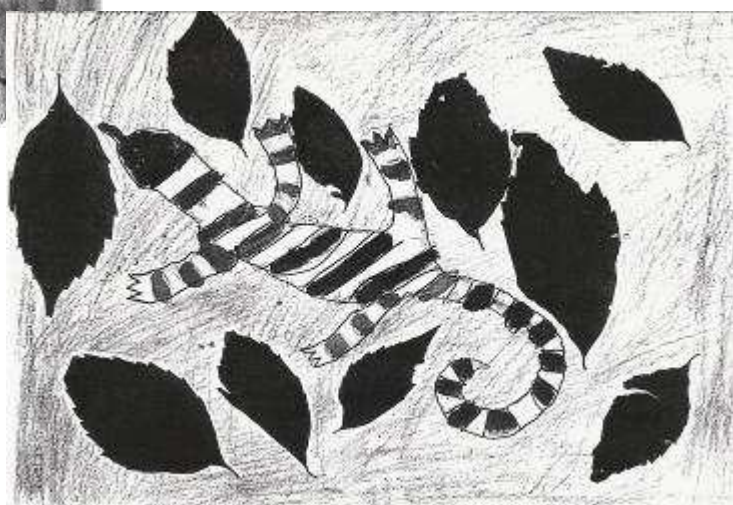

R. Jaskulová

A co letos namalovali druháci?

J. Heryán

M. Němcová

V. Hýža a L. Petružela

M. Němcová

L. Polášková

K. Pernická

Ilustrace k pohádce O Červené karkulce

T. Vičanová

M. Mičkal

Výlety 3. a 5. třídy

1. V září jsme byli pozváni od naší paní starostky na OÚ, kde jsme besedovali o naší obci.
2. Poté následovala beseda s Policií ČR. Seznámili jsme se s dopravními značkami a ostatními pravidly silničního provozu při cestě do školy.
3. V říjnu jsme se vydali s naší paní učitelkou do ateliéru známého akademického malíře L. Majera.
4. V listopadu jsme zatančili krátké pásmo v hospicu Citadela. A předali jsme malý dárek.
5. Konečně nastal nejkrásnější čas v roce – měsíc vánočních svátků. Také zde jsme vystoupili při mikulášské besídce s krátkým vánočním pásmem.
6. Ve třídě jsme sestavili projekt na téma „Valašská dědina“.
7. Nejkrásnější zážitek jsem prožila ve Valašském muzeu. Měli jsme možnost prožít staré Vánoce na Valašsku.
8. Nezapomněli jsme ani na naše nejmenší kamarády – děti z mateřské školky. I pro ně jsme si připravili krátké vánoční pásmo.
„Moc se nám to líbilo.“

Alena Mičkalová, 3. třída

Jedno malé jablíčko
kutálí se maličko.
Kutálí se po dvorku,
svítí na něj sluníčko.

Pavel Kuběja, 3. třída

I. Fabiánová

Zdobená čísla

J. Kubát

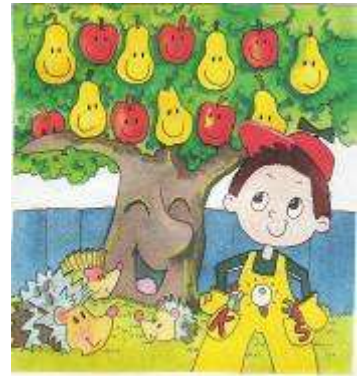
A. Mičolová

Léto

(být, Zbyněk, syn, vysoký, jazyk)

Syn se nazýval Zbyněk. Byl u vysokého stromu. Ten strom měl velký jazyk, byl to totiž strom kouzelný,

A. Mičolová, A. Mičkalová, 3. třída

A. Křenková

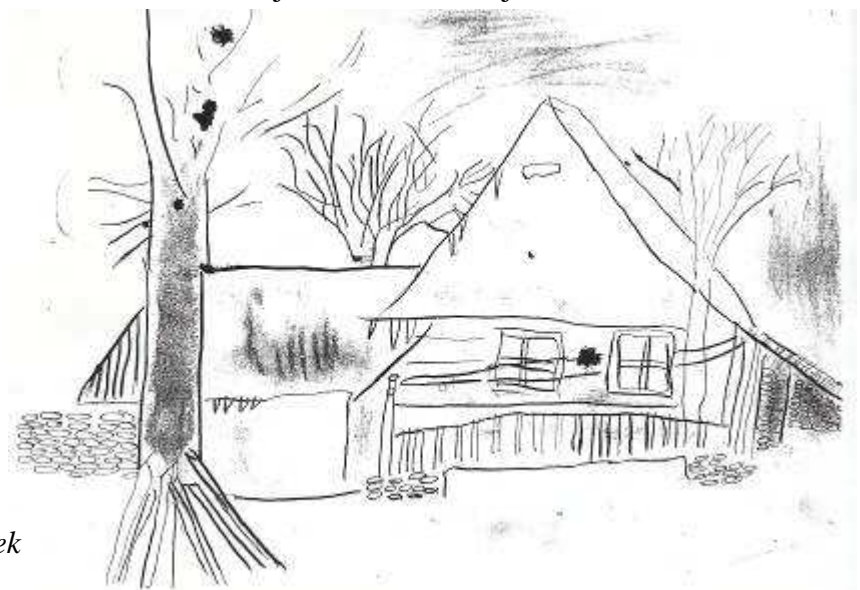
Ateliér

Ateliér pana L. Majera se nachází v obci Hutisko-Solanec. Samotná cesta k němu je lemovaná vzrostlými kaštany. Jeho pracovna se ukrývá ve velké zděné chalupě. Je plná obrazů, jsou na stěnách nebo opřeny o nábytek, či jen tak položeny na zemi. Srdcem místnosti je malířský stojan., na kterém tvoří svá díla.

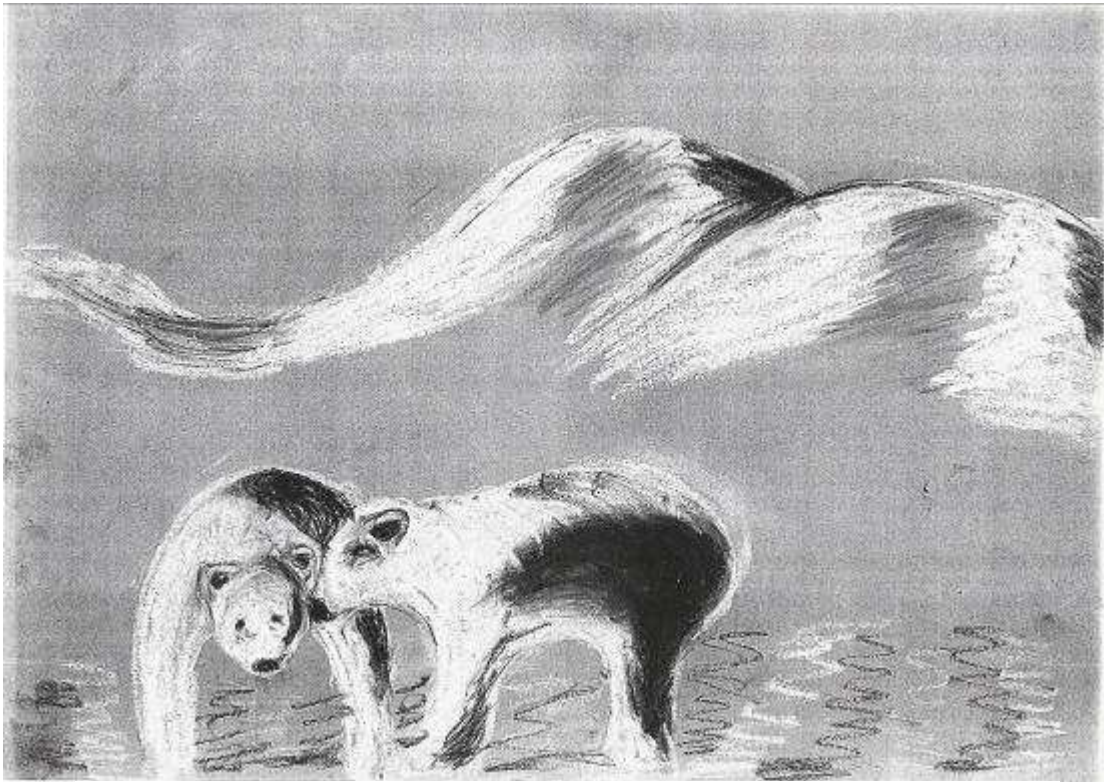
Malířovy obrazy jsou velmi známé. Často maluje valašskou krajinu ve všech ročních obdobích, ale také třeba portréty blízkých nebo grafiky.

Návštěva pana Majera se mi velmi líbila. Jeho vzpomínky z malířského života se mi vryly hluboko do paměti.

Věra Kubějová, 5. třída

J. Smutek

B. Škařupová

Můj nejlepší dárek

Moje sestřenice Terezka je šikovná, milá a ráda sportuje. Studovala střední integrovanou školu s rozšířenou jazykovou výukou. Před dvěma roky byla o prázdninách na brigádě v Německu a od září se pilně připravovala k maturitě.

Před Vánoci se nachladila. Bolela ji hlava. Moje druhá sestřenice si všimla, že se nějak divně chová a rychle ji vezla k lékaři. Tam Terezka upadla do bezvědomí a převezli ji na jednotku intenzivní péče. Řekli nám, že Terezka dostala zánět mozkových blan a nevěděli, jak nemoc bude pokračovat. Všichni se o ni báli. Každý den za ní někdo jel, aby zjistil, co je nového. Ostatní jsme čekali, jaké zprávy přiveze, ale Terezka se stále neprobouzela. Nemohli jsme nic dělat.

Až konečně na Štědrý den jsme všichni dostali ten nejkrásnější dárek. Terezka se probudila. Mluvila, viděla, slyšela, mohla se hýbat! Musela se ještě doléčit. Byla dlouho unavená a měla zakázáno se učit. Příští školní rok to dokázala dohnat a ukončila školu a složila maturitní zkoušku.

Všichni z naší rodiny si tento Štědrý den budou vždy pamatovat.

Iva Jurčová, 4. třída

Podzim

Na podzim opadává krásné barevné listí.
Za starých dob holky a kluci cvrnkali kuličky.
Na podzim je u dětí zvykem pouštět draky.

E. Petruželová

M. Holiš

Vánoce kapra Toníka

Takový kapr si Vánoce představuje asi tak, že ho nikdo nebude otravovat, ale my si pro kapra vymyslíme pohodové a pěkné Vánoce. My jsme si vybrali kapra jménem Tonda. A jak slaví Vánoce on? Tonda si na mořskou rostlinu navěsí různé kamínky (aby to vypadalo jako vánoční stromek) a čeká na rodinu a na vodního Ježíška. Tonda a jeho rodina večerí kyselé červíky a pijí vodu. Vánoce si opravdu užívají. Jak slyší, že na kostele odbije sedmá hodina, tak jdou k ozdobené vánoční rostlině a hledají vánoční dárečky od vodního Ježíška. Maminka ale Toníkovi řekne, že byl trochu neposlušný a Toník jí odpoví, že už bude hodný. Zaspívají si vodní koledy a rozbalují dárečky.

Eva Petruželová, 4. třída

Vánoce pro semaforey

Ideální Vánoce pro semaforey by měly být tišší...! Pokaždé pár dní před Vánoci všichni lidé chodí nakupovat dárky na poslední chvíli. Obchody jsou totálně zaplněné lidmi. A jak se lidé většinou dostávají do obchodů? No přece auty, ne? A auta jezdí po silnici. A semaforey jsou z toho vánočního ježdění aut pro poslední dárky totálně zadýchané. A tak si myslím, že snem každého semaforu je, aby byly ty kluzké silnice o něco tišší...

Karolína Smutková, 4. třída

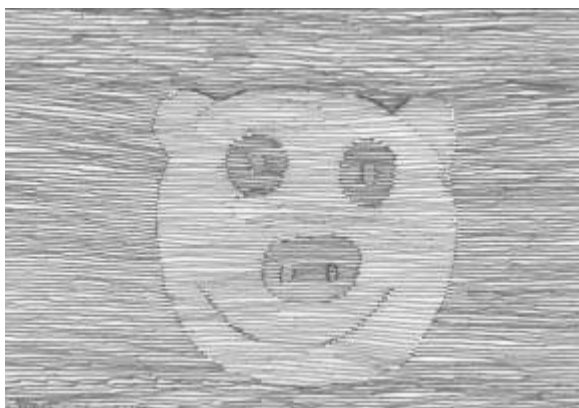

V. Cabáková

Za co se můžeme pochválit my, šestáci?

- ... v průběhu 1. pololetí jsme se lepší, méně zapomínáme, více se učíme, umíme už více anglických slovíček ...
- ... skoro každému se podařil nakreslit pěkný obrázek, někomu třeba planety a některé z nich jsou i ve školní galerii ...
- ... líbil se nám pobyt v Semetíně a užili jsme si ho ...
- ... v naší třídě se může každý každému svěřit a nemusí se nikoho bát, že by mu někdo ubližoval. Naše třída spolu docela dobře vychází, nikdo si navzájem neubližuje a všichni se snaží mezi sebou dobře vycházet, ale někteří by nemuseli žalovat ...
- ... vaříme dobrá jídla a některá se nám povedla, třeba puding, čočková polévka, různé dobré saláty ...
- ... někteří více čteme a každý z nás přečetl aspoň jednu knížku a vyprávěl o ní ...
- ... lepšíme se v tělocviku, hrajeme volejbalové a fotbalové turnaje, lepší jsme i v házené a basketbalu ...
- ... umíme pracovat v týmech ...
- ... ALE TAKÉ něco chválit nelze, protože někdo se místo matematiky učí chrochtat a pak musí do kouta. A proč asi šla ve fyzice tři prasátka pro hrnce do cvičné kuchyně?

Šestáci cestují spletí matematických výpočtů, mezi anglickými slovy, novými znalostmi, pravopisnými pravidly češtiny ... a ve verších i ve své fantazii:

L. Fuksa

V dáli na skále je had,
máme pořádný hlad.
Proč tak Pepík křičí?
Něco zajímavého líčí.
Maminka to vyřešila
a tohleto prohlásila:
Tátovi roztrhly se džíny,
my pojedeme do Číny.
Ale moc se nechťelo,
tak auto ujelo.

N. Frňková

Domorodec čučí na mě z vysokého žebříku.

Ptám se: Co tam děláš, chlapíku?

Sedím vysoko nad řekou,
sleduji Amazonku velikou.

Plaví se odvážní lodníci,
směřují k blízké tržnici.

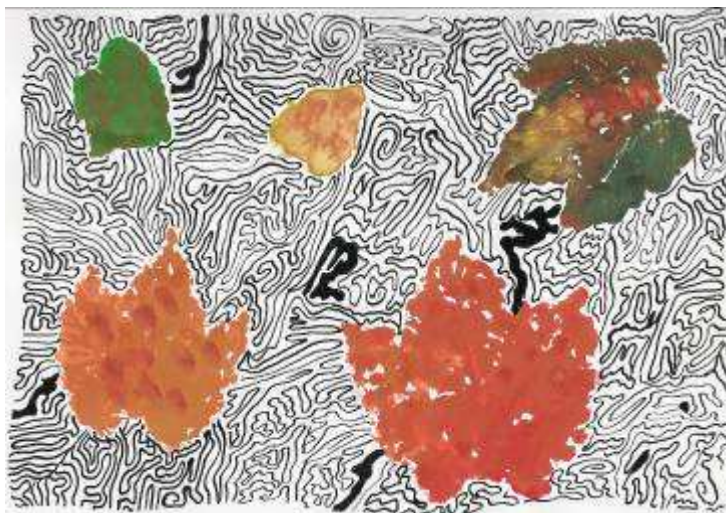
T. Fulka

V Egyptě jsou pyramidy,
na Vltavě zase proud,
ale to neznáte lidi,
co neslezou z rodných hroud.

Š. Bařina

Vítr zpívá písničku,
já vymyslím básničku.
Co se bude dít,
bude zase lít?
Tak do Prahy pojedem,
do světa se rozjedem.
Zlákala nás Austrálie,
tam možná tolik nelije.
Sami se tam vyfotíme
a taky něco natočíme.
S klokany se rozloučíme
a domů se vypravíme.

A. Holišová

V tmavém hustém pralese
zvláštní zpráva nese se.
Objevily se tam opice,
Beta pláče nejvíce.

Chtěla by být sama
a ne hrát si s mrňatama,
koupat se v potoce,
ochutnávat ovoce,

P. Řezníčková

V houštinách má kamarády,
zase si však neví rady.
Hrát si tady na schovku
nebo honit užovku?
P. Řezníčková

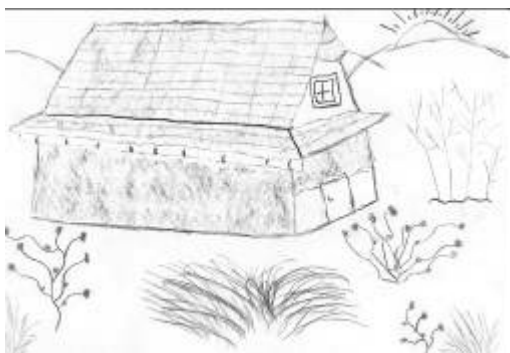
V oceáně na dně pláně
vznášejí se medúzy,
zdají se jak cizí tkáně,
nerostou tam bambusy.

L. Frňka

M. Kočib

Nad sebou a svou prací v 1. pololetí se zamysleli i sedmáci a usoudili, že se mohou pochválit za:

- ... to, že ke zlepšení vztahů mezi námi přispěl i pobyt v Semetíně, kde jsme se poznali i v jiném prostředí, hráli jsme hry, které nás bavily a moc se nám tam líbilo ...
- ... dostali jsme lepší známky a jsme o něco chytřejší ...
- ... vánoční oslavy v naší třídě, protože jsme byli spolu, rozdávali si dárky a pochutnali si na dobrém cukroví ...
- ... více se nám daří v matematice ...
- ... úspěšný lyžařský kurz, kde jsme se zdokonalili v lyžování, užili si spoustu legrace, absolvovali lyžařské závody, ve kterých vyhráli K. Jurčová a P. Nerad ...
- ... krásné výtvary, co se nám povedly ve výtvarné výchově a některé byly vystaveny ve školní galerii ...
- ... skutečnost, že už se tolik nehádáme a více si pomáháme... a možná nám pomohlo i spaní ve škole ...
- ... to, že dosahujeme i úspěchy v tělesné výchově a sportovních turnajích ...
- ... že si myslíme, že jsme nic nerozbili ...

Maska

A je to tady! Pořádá se karneval a já tam chci samozřejmě jít. Jenže v půjčovně mají zavřeno a doma nic nemám. Něco budu muset vymyslet. Tento karneval chci vypadat strašidelně. Už to mám! Budu lesní strašidlo. Po dvou hodinách práce se dívám do zrcadla a vypadám docela strašidelně.

P. Rumlová

Na hlavě mám hnědou paruku, do které jsem zamotala šišky a listí. Mamčinu černou tužku na oči jsem použila na své oči a obočí. Rty mám namalované tmavou rtěnkou.

Oblékla jsem se do tmavě zelené dlouhé sukně, vysokých bot a černého pleteného svetry. Ještě jsem přes sebe přehodila dlouhý vlněný plášť. Na ruce rukavice a můžu jít. Doufám, že se maska bude líbit, když jsem si s ní dala takovou práci.

N. Slámová

Zimní ráno

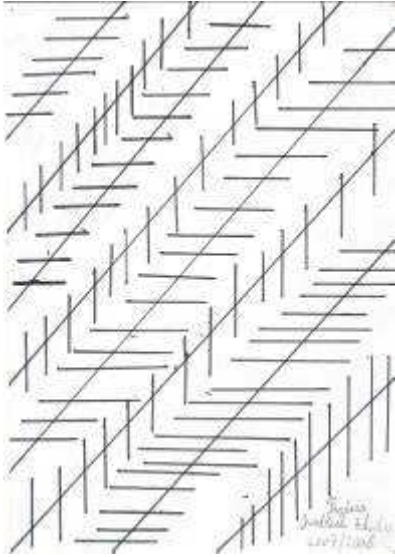
Sluníčko se probudilo a dívalo se, co se stalo, když spalo. Hned ráno začalo se svou prací. Začalo prohřívát prochládlé lesy a rozhánět hustou mlhu. Podívalo se na sluneční kalendář. Leklo se a řeklo: „To ta zima utekla a já bych málem zmeškalo příchod jara.“ Sundalo svůj zimní plášť a paprsky začaly zářit, jak jen to šlo. Sníh se rozpouštěl a prosil sluníčko, aby ho nechalo, ale sluníčko cítilo, že děti chtějí jaro jako ono. Kluci chtějí hrát kuličky a holky skákat panáka. Tak se naposled sníh a led podívaly na svět a skončilo poslední zimní ráno.

N. Slámová

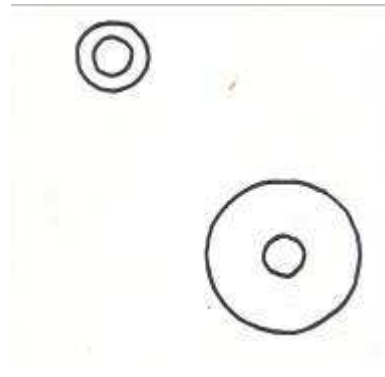

K. Dobešová

Optické klamy

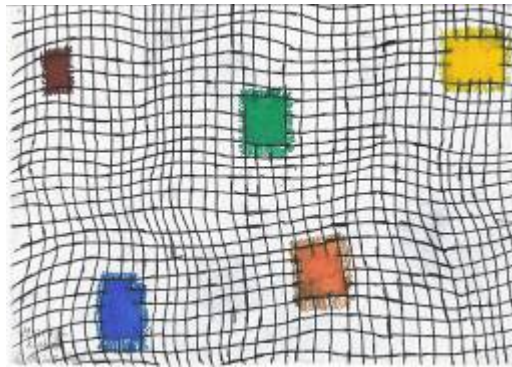

J. Fryšara

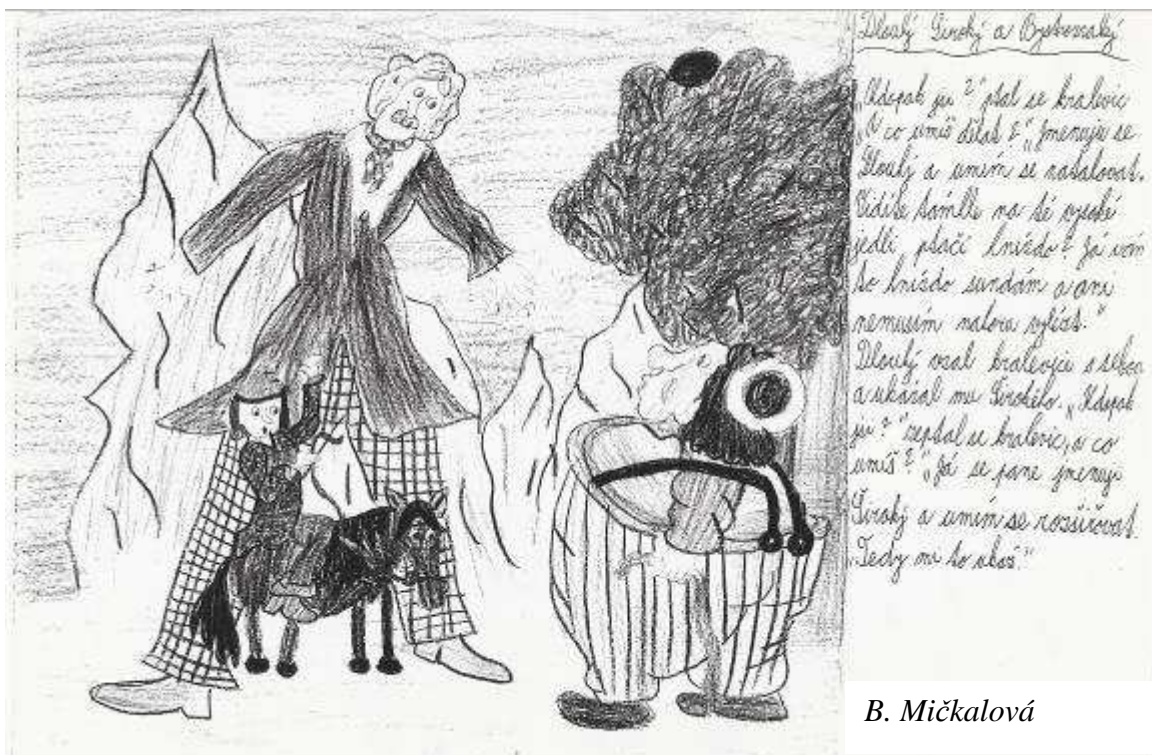

J. Vičan

M. Kubiš

Ilustrace k pohádce

B. Mičkalová

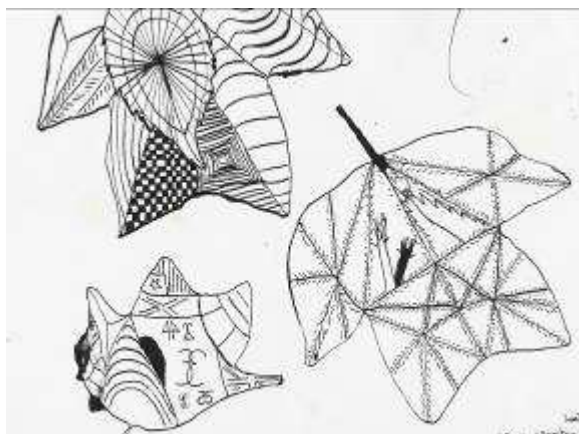
V časopise Kamarád uveřejňujeme kladná hodnocení své třídy, jak je napsali osmáci:

- ... při pobytu v Semetíně jsme si při některých činnostech dokázali pomáhat a jistili jsme se, třeba na lanech ...
- ... ve škole už nebývá naše třída rozdělena na dvě skupiny tak, jak byla dříve. A začínáme se normálně bavit, hrajeme hry a třeba bude vše, jako bývalo dříve ...
- ... pro nás kluky jsou největšími úspěchy ty, které dosahujeme ve sportu ...
- ... pomohli jsme připravit Vánoční galerii ...
- ... úspěšně jsme dokončili lyžařský kurz ...
- ... na lyžařském výcviku jsme spolu byli delší dobu mimo školu, probudily se v nás jiné myšlenky, chování a pocity a používali jsme i mírnější slova, než ve škole ...

N. Antošová

Samvěd Křepelka

A. Hlaváček

šlo do tuhého, uměli i normálně pracovat. Sam byl jedním z těch pracovitějších hobitů. Sam se zajímá o zahradničení. Frodovým osobním zahradníkem byl právě on. Vyznal se ve všech rostlinách.

S Frodem jsou velmi dobří přátelé, možná nejlepší. Když si Froda Gandalf vybral na nebezpečnou cestu, Sam šel s ním. Pokaždé, když potřeboval Frodo nějak pomoci, Sam pomohl. V sebenebezpečnějších situacích se Sam neotočil k Frodovi zády. Vždycky byl pro Froda tu. A i pro ostatní. Hobiti sice nebyli bojovníci, ale Sam často dokázal svůj meč použít. Přestože na začátku působil neohrabaně, ke konci příběhu se dokázal ohánět jak s mečem, tak i s vlastním tělem. Na hobita neobvyklý jev, i když všichni jeho přátelé byli podobného charakteru.

V mnohých situacích neváhal riskovat svůj život. Dokázal se postavit i velké přesile, přestože věděl, že proti ní nemá žádný hobit sebemenší šanci. Samvěd měl hodně odvahy i trpělivosti. Když ho Frodo poslal, aby se vrátil domů, Sam se vrátil jen kousek, pak se zase otočil a sledoval a z dálky dohlížel na Froda, aby se mu něco nepříhodilo.

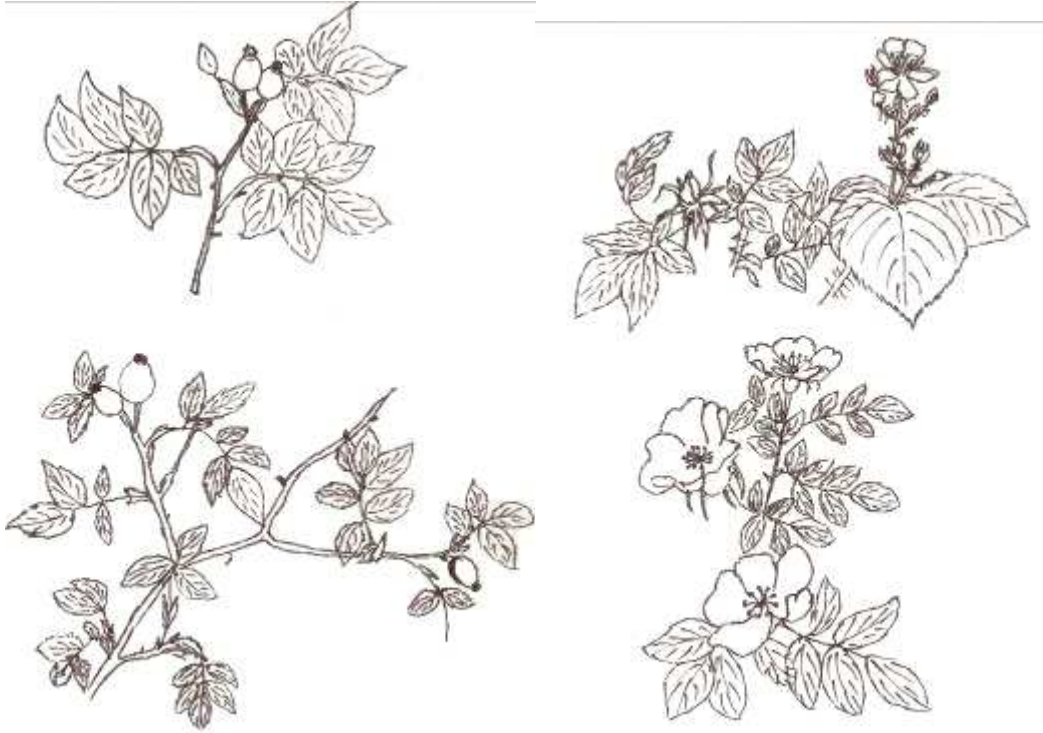
Vše s nimi nakonec dopadlo dobře a přátelství trvá navěky.

Michael Sehnal

Michael Sehnal

B. Švajdová

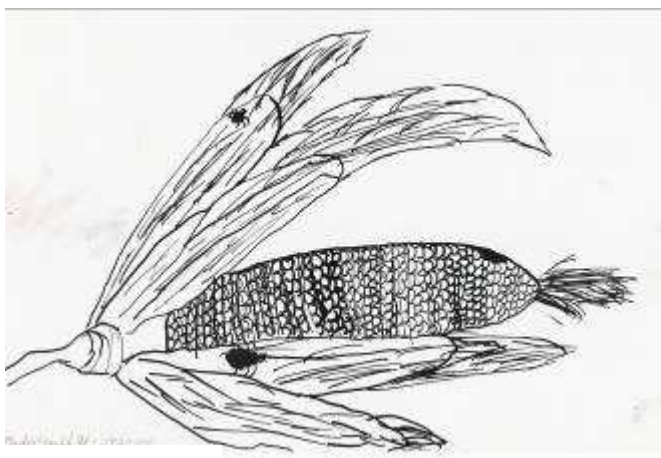
E. Fuksová

N. Slámová

Co dobrého na sebe prozradili devátáci?

- ... už se docela pilně chystáme na přijímací zkoušky, i když nejvíce práce nás čeká následující tři měsíce ...
- ... psali jsme předběžné SCIO testy, ve kterých jsme jako třída dopadli velmi dobře ...
- ... naše pásmo, kterým jsme otevírali letošní Vánoční galerii, se nám povedlo. Rodiče a mnohé posluchače jsme dokázali dojmout. Cítili jsme se prospěšní ...
- ... jsme velmi dobrý kolektiv a vždy, když je potřeba, si pomůžeme ...
- ... podruhé jsme se zúčastnili oblíbeného pobytu v Semetíně a vše jsme tam úspěšně zvládli ...
- ... povedla se nám mikulášská besídka, úspěšní a přesvědčiví byli naši převlečení spolužáci za Mikuláše, čerty a anděly ...
- ... líbilo se nám při sportovních turnajích, ve Slavkově a v Moravském krasu ...
- ... nemáme špatný prospěch a nepatříme ke zlobivým žákům ...

O. Smutek

Sněhová vločka

Jak nenápadná a krásná je sněhová vločka! Ukryvá v sobě spoustu tajemství. Její vzhled je tak nápaditý a pozoruhodný. Každá část vločky je něčím zajímavá. Objeví se zčista jasna a přinese do našich srdcí tolik radosti. Je lehoučká jako pírko a pohybuje se oblohou tak ladně, jako kdyby bruslila na zamrzlém rybníku a předváděla ty nejúžasnější piruety. Je to prostě nádherný div přírody!

S. Kopecká

G. Vávrová

Jak se vidíme

Je 1. září 1999, zvonek zvoní, paní učitelka vchází do dveří, v lavicích sedí 17 nových žáčků, prvňáčků. Všichni sedí tiše, čistě upravení, děvčata s culičky a mašličkami, hoši mají sestřih a lá ježek. Oči upřené na paní učitelku, dychtiví po vědění, čekáme na každý povel. Každý den se dovídáme něco nového. Začínáme číst, psát a počítat. Hledáme si nové kamarády, kamarádky a první lásky. Neopouštíme třídu ani o přestávkách. V dvojstupech ruku v ruce odcházíme ze třídy. Samozřejmě najde se i pár silných jedinců, kteří se díky svým starším kamarádům vydávají na průzkum školy. Tito naši hrdinové byli a jsou oporou celé třídy. Dovedou se postavit za nás slabší. Nepomáhá jim jejich fyzická síla, ale hlavně důmyslná hlavička. Obohacují náš denní školní režim svými krásnými nápady. Někdy se zasmějeme, někdy se musíme jejich nápadům bránit. Musím přiznat, že bez nich by to byla nuda. Naše malá třída se další rok stala ještě menší. Do 2. třídy nás postoupilo jen 13. Pro mnohé z nás je 13 nešťastné číslo, ale pro nás se stala třináctka číslem magickým, udrželi jsme se v tomhle počtu až do 9. třídy. Je nás 6 holek a 7 kluků. Zdá se vám to málo? Myslím, že našim učitelům dáváme zabrat i v tomhle malém počtu.

Z tichých prvňáčků se nám vyklubali žáci 2. stupně. Přibylo více učení, více povinností spojených s přípravou do školy. Jsme starší o pár let, vyšší o pár centimetrů, těžší o pár kilo, ale hlavně jsme chytřejší. Chceme vědět stále víc, ale nesnažíme se poslouchat a rozumět radám našich rodičů a učitelů. O přestávkách se rozebíháme do všech koutů školy. Všude to žije, posloucháme nové písničky na mobilech, rozebíráme noční televizní programy... oblékáme se do posledních módních výstřelků, barvené přerostlé vlasy nám zakrývají tváře, jedno oko modré, druhé zelené, rty červené od koutku do koutku. Kdo vlastně jsme? Pozorujeme se a hodnotíme navzájem, posmíváme se jeden druhému. Když se někomu něco podaří, cítíme se uražení. Proč ona? Proč ne já? Je nás 13, ale vydáme energie nejmíň za sto.

Naše třídní se nás pokoušejí dávat dohromady, vyrážíme na společné pěší túry, nezapomenutelný byl pro nás lyžařský výcvik, taneční lekce, ne všichni se však vždy zúčastnili. Jsme v deváté třídě. Změnili jsme se? Ano, začínáme si uvědomovat, že naše báječná léta na základní škole se blíží do cíle. Přemýšlíme více nad naší budoucností, my totiž musíme, nikdo nás nezná tak dobře jako my sami. Naše třídní i ostatní učitelé prožívají s námi naše přípravy na střední školy. My se snažíme prožít každý společný den až do konce jako by byl poslední. Jsme mini třída, avšak máme maxi nápady, které plníme. Teď už jen čekáme na splnění našich snů.

P. Goláňová

J. Mlnařík

Úspěšně splněný slohový úkol školního kola Olympiády v českém jazyce:

Tahle písnička se mi líbí

Kdysi dávno, asi před osmi sty lety, žil národ, který neuměl vůbec zpívat. A ten národ se s tím sžil natolik, že když se narodil někdo, kdo uměl zpívat a měl hudební sluch, tak byl ve svých patnácti letech vyhoštěn z jejich království.

A v ten čas se narodila králi a královně princezna. V každé jiné pohádce by ji zlá sudička zaklela, ale tohle není žádná obyčejná pohádka. Ta princezna měla to štěstí, nebo snad i smůlu, že uměla zpívat. A co čert nechtěl, uměla zpívat tak nádherně, že když si v zimě začala zpívat při otevřeném okně, začaly stromy kvést a sníh tát. Dokonce i zajíčci vylezli z nory a krávy začaly zas čerstvou trávu žrát.

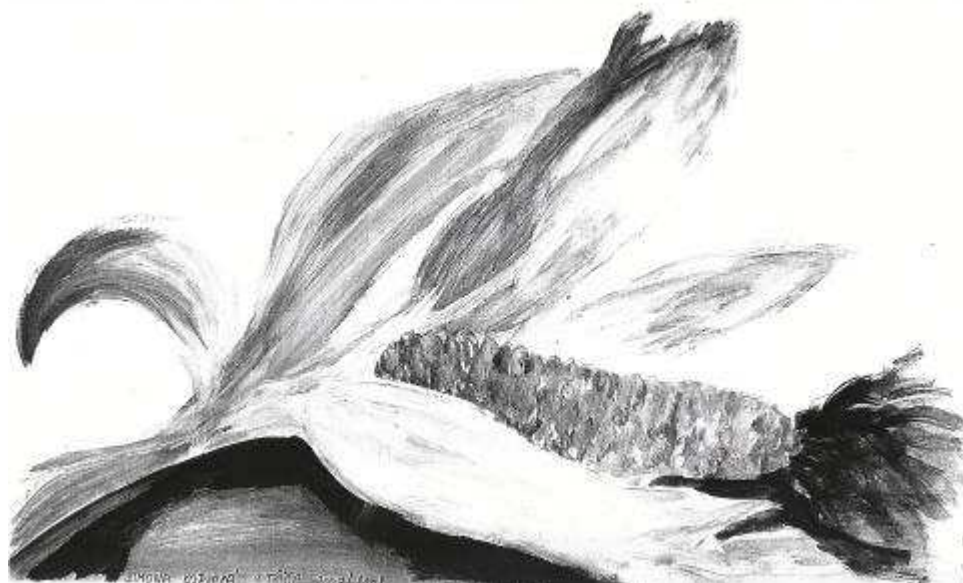
Jednou však kouzelník, který sídlil na druhém konci království, poslal princezně dopis s ultimatem a v tom dopise stálo: „Milá princezno! Vím, že umíš nádherně zpívat, ale pokud svůj hlas neudržíš na uzdě, budu nucen tě umlčet po zlém. Tvůj zpěv je natolik okouzlující, že vzbudil mrtvého králíka, kterého jsem zrovna kuchal a marinoval ve sladkokyselém omáčce. Ten, sotva co se vzbudil, vyskočil z pekáče a utíkal směrem k zámku. Chytil jsem ho až u Purpurového jezera. Takže, sice vaši rodiče udělali kompromis a nevykázali vás z království, ale já vás rozhodně šetřit nebudu. Takže jestli do týdne nepřestanete zpívat, tak usnete a nevzbudíte se do té doby, dokud se neobjeví někdo, kdo zpívá stejně krásně jako vy.“ Princezna si dopis přečetla a zasmála se. „Mně nebude nikdo poroučet,“ řekla a začala zpívat. Sotva vyšel z jejího hrdla první tón, práskla sebou o zem a usnula.

Po tři měsíce ji nikdo nedokázal vzbudit. Až jednou šel kolem hradu nějaký krásný mladík a všiml si dlouhé fronty nějakých mužů, která vedla od hradu. Řekl si, že musí zjistit, co se děje, a tak se zeptal jednoho z mužů. Ten mu řekl vše o princezně a o tom zpěvu. Tak onen mladík sáhl do batohu, vytáhl sklenici a vejce, vejce rozklepl do sklenice, vypil ho, přezpíval pár stupnic a hrdým krokem vešel do zámku. Šel tak rázným krokem, že ho raději všichni pouštěli.

Když se dostal konečně do princezniny komnaty, sklonil se nad její postel a sotva princeznu zahlédl, zamiloval se do ní a začal samou láskou zpívat. Zpíval tak krásně, až se stromy zelenaly a umrlec v márnici se probudil. V tu chvíli princezna oči otevřela a řekla: „Ta písnička se mi líbí, ale ty jsi taky hezkej.“ V tu ránu vyskočila z postele, chytila ho kolem krku, a hned druhý den už oba stáli u oltáře.

A jak to skončilo? No, pokud kouzelník neposlal další ultimatum, tak zpívají dodnes.

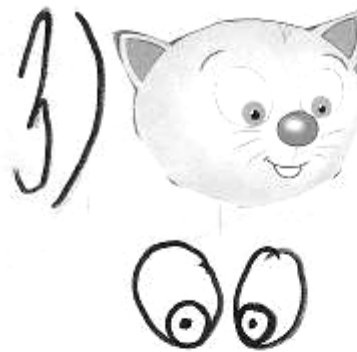
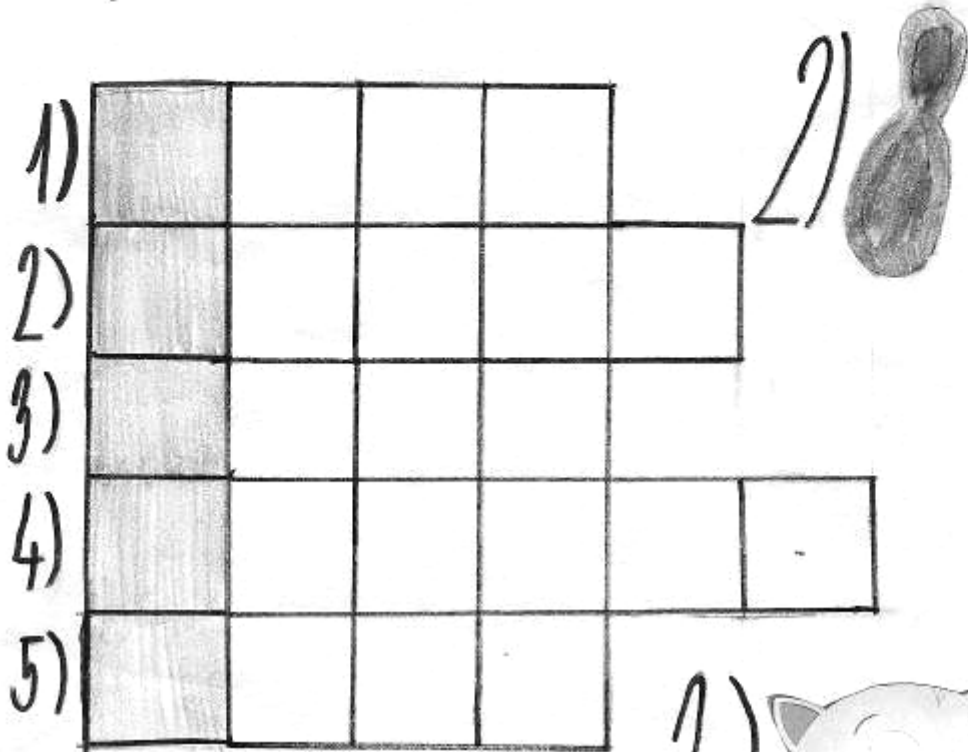
J. Mlnářk

S. Kopecká

Anglická doplňovačka

1) Zde

Mičolová Andrejka
Mičkalová Alenka
Fabiánová Ivetka

3. Třída